

revizor

a kritikai portál

a PORT-network tagja

2016. június 16. - július 2.

VÁROSMAJORI
SZÍNHÁZI SZEMLE

6 város
színház
előadás

közönségsválasztás
zsűri | blog
díjeső a legjobbaknak
**Legyen Ön is a
Színházi Szemle
nézője!**

Keresés

Összetett keresés
Címkefelhő

REVIZOR *PLUSZ*

SZÍNHÁZ

ZENE

KÖNYV

FILM

GYEREK

KÉPZŐ

TÁNC

FESZTIVÁL

ÜZEN A SZERK.

KERESÉS

[Főoldal](#) / [Keresés módosítása](#) / [Találatok](#) / [VÍZHATLAN JOJOBARÉTEG](#)

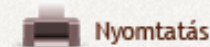
VÍZHATLAN JOJOBARÉTEG

Dan Lungu: Hogyan felejtünk el egy nőt

2011.02.24.

Ha nem ismernénk az író (megbocsájtható, de pótolandó hiányosság), vagy a regényt a magyar olvasóközönség számára is elérhetővé tevő kiadót (kevésbé megbocsájtható, és mindenképp pótolandó hiányosság), könnyen zsákutcába vihet minket a cím. **BENCSIK ORSOLYA ÍRÁSA.**

A *Hogyan felejtünk el egy nőt* címet ugyanis közhelyesnek, bután okoskodónak érezhetjük, mely rögtön az olyan életvezetési és válságkezelési tanácsokat magába foglaló párkapcsolati ál-sikerkönyvek közé degradálja - tévesen - a művet, melyeket mint a harmonikus élet illetve együttlét pszicho-receptjeit lépten-nyomon hirdetnek, és melyekbe éppen ezért akarva-akaratlanul folyamatosan belefutunk.

Nyomtatás

Kiemelt ajánlónk

Tóth Krisztina verseskötettel jelentkezett a könyvhéten - Pogrányi Péter a sokszínűségben rendszert vél fölfedezni, és az is kiderül, mi az a világadapter.

[Tovább a cikkhez](#)

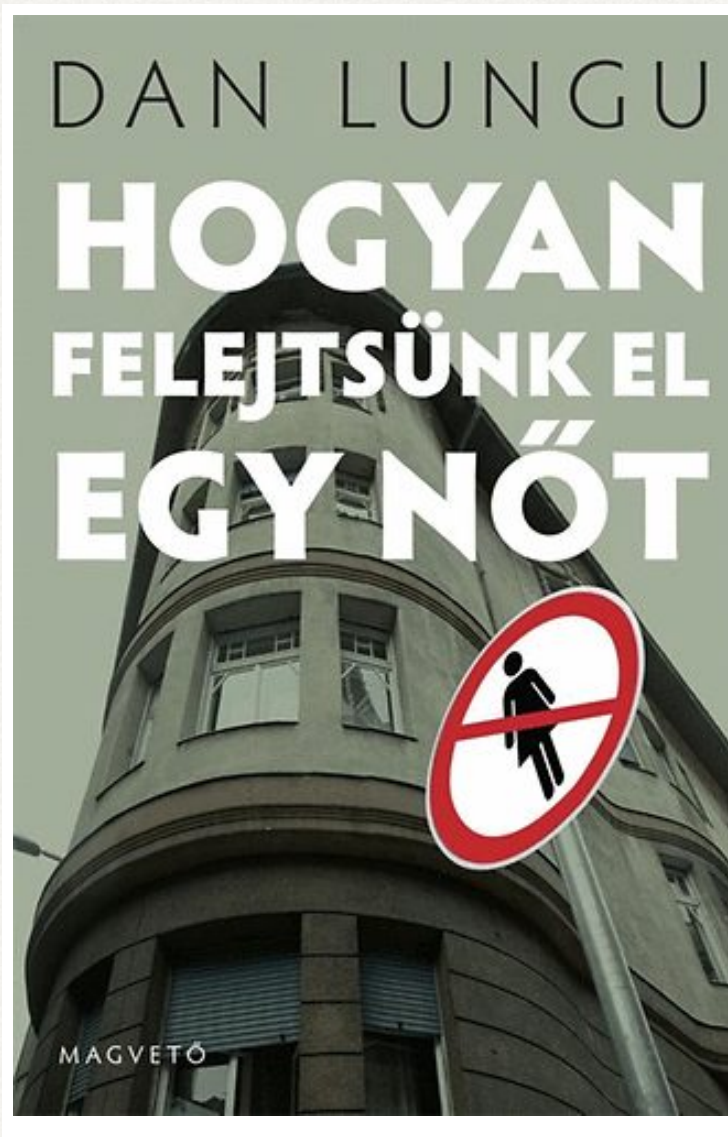
PORT hu

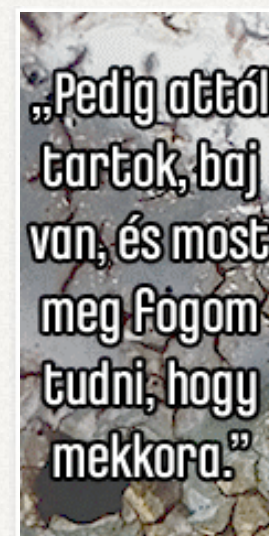
Dan Lungu legújabb (és magyarul másodikként, **Lakatos Mihály** fordításában megjelent) regényének borítóján azonban mind a szerencsésen kiválasztott idézet, mind a fülszöveg pillanatok alatt lerombolja és átírja a cím által sugalltakat: nem viszi be a gyanútlan olvasni vágyót a sikerkalauzok málnásába, majd hagyja ott, hanem hétköznapi, mégis az olvasót folyamatos izgalomban tartó történetet kínál, mely elsődlegesen a regény szerkesztésmódjának, a két narrátori hangon (a láttatás, a tekintet és a belehelyezkedés különböző fokai mentén) kibontakozó cselekményszálnak köszönhető. A főhős, a szerelmi csalódástól szenvedő újságíró Andi életének akár még akcidienciálisnak is mondható eseményeit éppen ez az időben folyamatos eltolódásban, késleltetésben levő történetmesélés, illetve a már említett kétféle narrátori pozíció és az ezekhez kapcsolódó tudáskülönbség, a szubjektivitás és objektivitás (a benne- és kívül levőség) különböző fokain megélt és elmondott, végül egymásba csúszó, kompakt történéshálót képező eseménysor teszi izgalmassá, érdekessé, vagy épp - óvatosan kimondva - posztmodernné. Szabadkozásunkban Flaviusnak, a regény egyik hőisének, az ösztöndíjakkal élő filozófusnak egyik mondata és annak rögtön referenciális olvasata a ludas: „A szükség vitt rá, kedves Andi, hogy posztmodernné legyek. Istenem, lehet, hogy nem túl erkölcsös, de legalább tisztességgel beismerem.” (310.o.)

Miközben Andi nője eltűnésén évődik, az olvasó az újságírás, a korrupció és a szektások világába is betekintést nyer, és a profán szenvedéstörténetben szemtanúja lesz az énhez és a környezethez való viszony különböző módzatainak. (Ez utóbbi a kétféle narrátori pozícióban fejeződik ki, mely azonban csak a regény végén válik világossá.) A két elbeszélő, az egyes szám első

személyű Andi és a mindentudónak tűnő, a főhős életét mintha kívülről figyelő narrátor (melynél Andi mint egyes szám harmadik személyű hős jelenik meg) fejezetenként váltja egymást. Kivételet csak négy fejezet képez, amikor is a szenttelenségnek tűnő, az Andival kapcsolatos eseményeken kívül helyezkedő, mégis azokba jól belelátó elbeszélő helyett a történetvilág két, a főhőshöz szorosan kapcsolódó szereplője mesél életének fontos állomásairól: a huszonegyedikben és huszonharmadikban a hirtelen eltűnt Marga, a férfi szerelme, a huszonnyolcadikban és a harmincadikban Set, a presbiter, aki Andi Marga utáni életében bukkan fel és válik szektás társaival, de inkább a hittel kapcsolatos meglátásaival, életvezetési tanácsaival meghatározó karakterré. A két cselekményszál - mint a regény végén hiánytalan értelmet nyert végtelenben találkozó párhuzamosok - folyamatos, időben

FOR.TIT

következésként vezetett elcsúszásának köszönhetően bizonyos szereplők, történések és mondatok csak később, meghatározott pontokon (szöveghelyeken) nyernek értelmet, amikor a két cselekmény-párhuzamos egyikén elhelyezhetővé válik a másik az előrehozás vagy a késleltetés posztmodern írói eljárásának engedelmessé tünő (valójában az idő függvényében mozgó, attól determinált) információ.

Mégis minden jelentéskapás és komplex történésháló ellenére is van valami nyugtalanító a regényben, melynek köszönhetően az olvasó, ha nem elég figyelmes, már nem a cím okozta málnásba, hanem a történet önmaga által megalkotott hálójába keveredhet. Ennek okozói pedig az Andi történetén kívülhelyezkedő, mégis túlságosan jól informált narrátor és a könyv utolsó előtti illetve utolsó fejezetének legutolsó bekezdései. A nyugtalanság azért annyira jelentős, mert ha figyelmen kívül hagyjuk, hogy valójában mi magunk, olvasók is ugyanazt tesszük, mint a szenvedő főhős: a valósággal szemben racionalizálásba és álmodozásokba (kontúrtales, homályos és langyos területekre) menekülünk, akkor az olvasás folyamán megképzett, a párhuzamos cselekményszálak problémamentes egymásba fűzése (hiszen a második fejezet, noha más hangon, de ott kezdődik, ahol a harminckilencedik véget ér) mellett is zárójelezzük azt a fennálló és zavart keltő távolságot, hártást, mely mint a „vízhatlan jobbaréteg” (287.o.) mindig is megvolt a férfi és a nő, Andi és Marga között. Noha Set, a presbiter és a szektások alakjával a zavar, akárcsak Marga hiánykeltő személye, teljesen nem szüntethető meg, s noha a harminckilencedik fejezet sem érintkezhet ténylegesen a másodikkal (már csak azért sem, mert az egyik a könyvtest 347. oldalán ér véget, a másik pedig a 11. oldalán kezdődik), a hit és remény kérdésén túl az én és az énről harmadik személyben való beszéd problémájának feloldásával a már említett két utolsó bekezdés a kontúrtales területek éles, utólagos értelmetadó rendezőjévé válik. A történéseken kívülhelyezkedő narrátorról ugyanis kiderül: talán ő sem más, mint Andi, csak a túllépés érdekében önmagát külsővé tevő, a magánytól szenvedő, önző Ént kollektívra cserélő és a szektások közösségébe eljáró, kisbetűs én.

A *Hogyan felejtünk el egy nőt* nem tanít meg ténylegesen arra, miként lehet bizonyos eljárásokat követve kilábalni a szerelmi csaldóból, mégha annak folyamatait, a hiány megfogalmazását, a racionalizálásokat, a szeretett személy emlékének eltiprására irányuló kísérleteit, nevetségessé tételét meg is mutatja. Az újságírásról, a korrupcióról illetve a szektásokról, akárcsak a hit és ehhez kapcsolódóan a remény filozófiai kérdéseiről sem mond semmi újat, mégis fölöttébb izgalmas regény, mely olvasóját a cselekmény-párhuzamosok egymással nyugtalanságot keltő találkozásához vezeti. Ahhoz a találkozáshoz, ahol az én végül a további szenvedés elkerülése végett korábbi nézetein megszorításokat vagy épp újításokat tesz, elfogadja a még korábban kinevetett formákat és elveket (Andi esetében a szektásokat, az olvasó esetében pedig az utólag hibátlan értelmet nyert történetegészt), végül feloldódik a kollektívban.

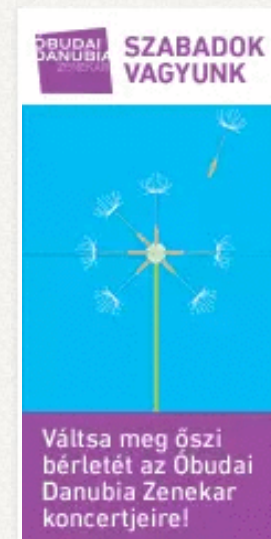
Vö. **Kommunizmus-nosztalgia és új-keresztény szekták / Jánossy Lajos interjúja a szerzővel**
Vass Norbert: Hogyan válljunk bölényé?

Szerző: **Bencsik Orsolya**

 Tetszik Egy személy kedveli ezt. [Regisztrálj](#), hogy megnézd, mi tetszik az ismerőseidnek.

 Címkék: [Dan Lungu](#), [Magvető Kiadó](#)

This content requires the Flash Player.
[Download Flash Player.](#)
Already have Flash Player? [Click here.](#)

Cím: **Hogyan felejtsünk el egy nőt**

Szerző: **Dan Lungu**

Kiadó: **Magvető**

Kiadás éve: **2010**

Terjedelem: **352 oldal**

Ár: **3490 Ft**

Megjegyzés: **az NKA által nem támogatott**

[Vissza a tetejére](#)

[A cikk küldése e-mailben](#)

This content requires the Flash Player. [Download Flash Player](#). Already have Flash Player? [Click here](#).

